

Եղիշե Չարենց

Արմենուիի Տիգրանյանին

Աշխարհը մութ ու դժվար, սիրտը կարոտ ու ազահ,
Ուզում է լույս մի աշխարհ, սիրտը կարոտ ու ազահ,
Չի հասկանում, որ չկա, կարծես մանուկ լինի չար .
Գանգատվում է անդադար, սիրտը կարոտ ու ազահ,
Մի խոսք չկա, որ ասես, արտասվում ես ու լռում,
Ա՛խ, չի դառնում կարծր քար, սիրտը կարոտ ու ազահ:

1920